

dette Forslag. Den højtærede Minister har indvendt mod Udvalgets Stilling — og den samme Indvending vil vel fremkomme her i Dag — at man i sin Tid gav Kantoren dernede et Tillæg. Der er imidlertid en stor Forskel, thi Kantoren er kommunal Embedsmand, og derfor kan Staten ikke paalægge ham at synge ovre i Slotskirken paa Kronborg; det Bevis har altsaa ikke nogen videre Bægt. Udvalget formener altsaa ikke, at der er Grund til at tiltræde Forslaget. De næste Vædringsforslag, som ere ny, angaa nogle personlige Understøttelser, som delvis have været omtalte ved 2den Behandling, af Andragender her i Tinget, eller ogsaa ere stillede efter de sædvanlige Regler for Givelse af Understøttelse. Jeg skal ikke dvæle nærmere derved. De andre Vædringsforslag skal jeg ikke komme yderligere ind paa at omtale, thi det er, som sagt, Gengangere fra 2den Behandling, og det høje Ting har jo allerede ved 2den Behandling taget sin Stilling til dem. Fler-tallet har for sit Vedkommende ment, at den Nedsættelse, vi foretog ved 2den Behandling, var fuldt vel begrundet, dels af de Hensyn, som den økonomiske Stilling her i Landet opfordrede til at tage, dels ogsaa under Hensyn til de rigelige Pengemidler, som ere flydte til de Foranstaltninger, som her omhandles. Naar vi ved 2den Behandling foreslog, og sit vedtaget Nedsættelser paa de krigsministerielle og marineministerielle Budgetter til ca. 907,000 Kr., saa var det Nedsættelser, som vi fandt ikke alene vare fuldt forsvarelige, men ogsaa af den Art, at de ikke paa noget Punkt angreb bestaaende Love eller Vedtægter. Det var lutter fri Bevillinger, som vi mente, vi vare i vor fulde Ret til at foreslaa Nedsættelser i eller Nægtelser af. Hvad Stillingen angaar her nu ved 3dje Behandling, saa er den i det væsentlige den samme. Udvalgets Flertal har ikke tiltrædt andre Vædringsforslag, end dem om de personlige Understøttelser, jeg før nævnte, og Status bliver derfor i Virkeligheden den samme, nemlig en Nedgang i Militærudgifterne fra i Tjor, som, naar man tager Hensyn til Kasernerne, vil andrage ca. 215,000 Kr., og hvis man ikke tager Hensyn til Kasernerne — det kan man jo ogsaa — vil andrage ca. 445,000 Kr. paa samtlige Budgetter. Fra den ærede Ordfører for et Mindretal blev det ved 2den Behandling gjort gældende, at man ikke burde tage Hensyn til Kasernerne, fordi der i sin Tid var givet Erstatning til Finansministeriet for disse Grunde, og hvis man undblader at tage det Hensyn, er som sagt Nedsættelsen fore-

slaaet til et Beløb af 445,000 Kr. Her imod indvendte Flertallet, at ganske vist havde Staten faaet delvis Erstatning for disse Summer, ved Grunde, men da Summerne dog skulle udbetales i Finansaaret, forment vi, det var rigtigt, at tage noget Hensyn dertil, ikke fuldt Hensyn, fordi vi ikke ville gaa ind paa, naar en Gang Kasernerne ere faldne bort, at komme op til de store Beløb, som deraf kunde flyde. Man tager noget Hensyn dertil, men da, som sagt, Stillingen er ganske den samme her ved 3dje Behandling som ved 2den, har jeg ikke Anledning til nærmere at dvæle ved de stillede Vædringsforslag. Det vilde kun blive Gentagelser af, hvad der den Gang blev fremført. Naar vi tog vort Standpunkt ved 2den Behandling, gjorde vi det under den Forudsætning, at vi vilde gaa saa vidt, som vi mente det forsvareligt. Vi vilde tilbyde en Finanslov, som vi mente kunde bruges og i alle Maader være forsvarelig. Vi stillede ikke vore Vædringsforslag ud fra det Grundlag, at der skulde være noget at slaa af paa. Vi kunde godt have taget det Standpunkt at forlange meget større Nedsættelser, for at have noget at slaa af paa ved 3dje Behandling, og maaste ogsaa paa senere Tidspunkter, om det skulde være, men ud fra dette Standpunkt ere Forslagene ikke stillede, de ere stillede ud fra den Forudsætning, at vi derved kunne komme til en virkelig fornuftig Spar-sommelighed, som vi i et og alt kunne staa paa. Jeg har ikke yderligere Bemærkninger at gøre angaaende det foreliggende Affnit af Budgettet.

J. Sage: Jeg skal ogsaa fatte mig i Korthed, thi jeg tror ikke, at de Udtalelser, vi her komme med, ville have nogen særlig Betydning for Afstemningen, men jeg kan dog ikke andet end bestride det ærede Medlems almindelige Karakteristik af de Bevillinger, det ærede Flertal er kommet med, som fuldt forsvarelige. Efter Mindretallets Mening ere de ikke forsvarelige. Jeg tilstaar, at den ærede Ordfører søjede til og særlig lagde Bægt paa det i økonomisk Henseende forsvarelige. Det kan gerne være, det er forsvareligt i økonomisk Henseende, men her er jo baade saglige Hensyn og økonomiske Hensyn, og Mindretallet har ikke kunnet overbevise sig om det forsvarelige i at begrænse de saakaldte ekstraordinære, men i Virkeligheden ordinære Anstæffelser af Ammunition, Kanoner o. s. v. i den Grad, Flertallet har gjort, og det er flet stærkere end noget tidligere Aar. At Kasernerne benyttes som et Slags Ækvivalent, have vi erkendt kan ste til en vis Grad, men i saa høj Grad, som